

ABSTRAKT

Tato práce pojednává o dění v českém katolickém exilu v Itálii se zaměřením na 60. léta 20. století. Poskytuje bližší vhled do institucionálních a diskurzivních proměn, které se zde odehrávaly v době konání II. vatikánského koncilu (1962-1965) a následného pobytu kardinála Josefa Berana v Římě (1965-1969). Práce se soustřeďuje především na vývoj v nakladatelství Křesťanské akademie, Středisku Velehrad a Papežské koleji Nepomucenum v Římě, kde působily přední osobnosti českého katolického exilu, většinou z řad kněží. Metodou historické diskurzivní analýzy práce sleduje, jak v tomto prostředí získávala stále větší převahu prokoncilní orientace, která se negativně vymezovala vůči konzervativnímu myšlenkovému proudu v církvi. V neposlední řadě práce též ukazuje, jak podobu katolického exilového diskurzu v Itálii ovlivňovaly proměny vztahu mezi papežskou diplomacií a komunistickým Československem.